

Hi ha partit?

ORIOI BARTOMEUS

AVUI, 27 de març del 2010

A vuit mesos escassos de les eleccions catalanes, i segons tots els sondeigs, CiU guanya per incompareixença de l'adversari. La federació té a tocar de dits una majoria confortable sense necessitat de despentinarse ni haver ensenyat el seu joc. Simplement, no hi ha ningú a l'altra banda del tauler.

Els tres socis del govern d'esquerres es troben embolicats en batalles menors, que els impedeixen plantar cara. ERC, atrapada en una batussa de veïnat contra el magma informe de Carretero i Laporta, que representa menys del 2 per cent del vot, però que gaudeix d'una quota de pantalla digna de grup parlamentari. IC garratibada en el seu paper d'ase de tots els cops, que l'inclina a adoptar un discurs de màrtir de l'esquerra veritable. Mentre que el PSC, mancat de resultats palpables en la seva estratègia de pluja fina, es veu abocat a un esprint d'última hora, una tàctica de *Blitzkrieg* que lliga poc amb el tarannà dièsel de Montilla.

Tots tres necessitaven que l'obra de govern fos l'eix de l'actual legislatura, i així presentar-se a les eleccions amb credencials de bona gestió. Malauradament per a ells, la ingent tasca governamental ha quedat sepultada sota disputes menors, errades pròpies, protagonistes inesperats i un món mediàtic poc afecte, quan no directament contrari, a esbombar les bondats de la gestió.

A vuit mesos dels comicis, la majoria d'electors són incapaços de valorar l'obra de govern, per simple desconeixement. S'imposa un escenari

d'espiral del silenci. Mancada de trumfos, l'esquerra no s'asseu a la taula de joc.

Encara hi ha partit? Sí, n'hi ha perquè uns set-cents mil electors (dels quals com a mínim la meitat van votar el 2006) encara no han decidit el seu vot. El que comença a mancar és temps.